

ת"פ 4472/10/15 - מדינת ישראל נגד מוגאהד עותמאן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 4472-10-15 מדינת ישראל נ' עותמאן(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוגאהד עותמאן (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד צחי קמושבץ ופית דרי

ב"כ הנאשם: עו"ד גדי ציון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בשני אישומים בעבירות כדלקמן:
א. **התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה**, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
ב. **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק.
ג. **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
2. על-פי המתואר בחלק הכללי לכתב האישום, עבד הנאשם אצל המתלוננת בעבודות משק בית במשך 8 חודשים עובר למועדים המצוינים בכתב האישום. על פי עובדות האישום הראשון **ביום 9.6.15, עת שהה הנאשם בישראל שלא כדין, התקשר הנאשם לטלפון בדירת המתלוננת וזאת כדי לבדוק האם המתלוננת נמצאת בדירה. משהבין הנאשם כי המתלוננת אינה בדירה, התפרץ הנאשם לדירה בכך שפתח את דלת הכניסה וגנב ₪ 150 מארנקה של המתלוננת. על פי המתואר באישום השני, כחודש עובר ליום 10.6.15, עת שהה הנאשם שלא כדין בישראל, פרץ לדירתה של המתלוננת בכך שפתח את דלת הכניסה וגנב סכום כסף של 100 ₪ מארנקה של המתלוננת.**

טיעוני הצדדים

3. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד מאור לונדנר, הנאשם יליד 1970, נעדר עבר פלילי. הנאשם ניצל את היותו בישראל באופן לא חוקי לביצוע עבירות. הערך המוגן בעבירות השב"ח הינה פגיעה בריבונות המדינה וביכולתה לפקח על הבאים בשעריה. הערכים המוגנים בעבירות ההתפרצות והגניבה הינם פגיעה בפרטיותו של אדם, בתחושת בטחונו ובקניינו. אירועים מסוג זה עלולים להסלים ולהסתיים

בתוצאות חמורות. מתחם העונש בעבירות התפרצות נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר, ואולם במקרה דנן מדובר גם בעבירות נלוות ועל כן מתחם העונש הראוי לכל אחד מהאירועים הינו בין 12 ל- 30 חודשי מאסר. אמנם מדובר בנאשם ללא עבר פלילי אשר הודה ונטל אחריות, ואולם מדובר בשני אירועים אשר בוצעו בהפרש של חודש. על כן עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ועונשים נלווים.

4. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גדי ציון, הנאשם כבן 45, נשוי ואב ל- 5 ילדים ורעייתו בהריון בחודש השמיני. מדובר במקרה חריג ולא בתיק התפרצות רגיל. הנאשם נתפס במקרה כאשר כבר היה מעבר לקו הירוק ולקח אחריות למעשיו כבר באותה עת והביע חרטה. רוב עובדות כתב האישום מבוססות על הודאתו במשטרה. מאז יום מעצרו לא ראה את משפחתו אשר נמצאת בשטחים. הנאשם קיבל אישורי שהייה ועבודה בארץ לתקופות קצובות. באותה עת לא היה לו אישור, הוא התגורר במקום נטוש. הוא התקשר כדי לוודא שהמתלוננת אינה בבית ועל כן לא ניתן לטעון לפוטנציאל להסלמת האירוע. הנאשם נכנס לביתה של המתלוננת כדי להתקלח והוא הביא עימו מגבת כדי שלא לגעת בחפציה של המתלוננת. המתלוננת מסרה כי בארנק היה בין 600 ל- 700 ₪ ואולם הנאשם לקח רק בין 100 ל- 150 ש"ח. אם מטרת הכניסה היתה גניבה, היה הנאשם לוקח את כל הסכום. הוא לא נגע בשאר החפצים בבית. המתלוננת כלל לא ידעה על הכניסה הראשונה ועל כך שלקח 150 ₪ אילמלא היה הנאשם מודה בכך.

5. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. תיאר כי נכנס לבית כדי להתקלח ולקח את הכסף כדי שיהיה לו ממה להתקיים. תיאר כי ממתנים לו 5 ילדים ורעייה, המטפלת בהם לבדה, שהינה הרה ועתידה ללדת עוד כחודש.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

6. כתב האישום מתאר שני מקרים של התפרצות אשר התרחשו כחודש אחד מהשני באותו אופן ולאותה מטרה ומהווים חלק מאותה מסכת עבריינית, על כן יש לראותם כאירוע אחד, ולקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

7. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על קניינו של אדם וכן הגנה על תחושת הביטחון (באשר לעבירות ההתפרצות והגניבה) וכן פגיעה בריבונות המדינה ובסמכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה (באשר לעבירות השב"ח).

8. בחינת **מידת הפגיעה בערך המון** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף נמוך עד בינוני. הנאשם שהה בארץ שלא כדין ובשתי הזדמנויות נכנס לביתה של המתלוננת, כאשר באחת מההזדמנויות הוא וידא כי אינה בבית וגנב מארנקה פעם אחת סכום של 150 ₪ ופעם שניה סכום של 100 ₪.

9. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים של עבירות התפרצות לבית מגורים בנסיבות חמורות יותר מנסיבות תיק דנן הוטלו על נאשמים עונשים מ- 6 חודשי עבודות שירות ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל (ראו בין היתר רע"פ 4352/13 פלוני נ' **מדינת ישראל** (1.9.13), רע"פ 3063/11 כהן נ' **מדינת ישראל** (17.4.11), רע"פ 5090/13 חסן נ' **מדינת ישראל** (17.7.13), רע"פ 659/13 אביכור נ' **מדינת ישראל** (28.1.13), ע"פ (מח' חי') 17277-02-13 **מדינת ישראל** נ' פסחוב (2.5.13), ע"פ (מח' ים) 19885-07-11 ששון נ' **מדינת ישראל** (24.11.11), עפ"ג (מח' ים)

24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנן** (7.7.14), עפ"ג (מח' מרכז- לוד) 5599-04-14 **ערב נ' מדינת ישראל** (17.6.14), ת"פ (פ"ת) 19161-02-11 **מדינת ישראל נ' עיסא** (29.7.13), ת"פ (פ"ת) 56329-10-13 **מדינת ישראל נ' גומעה** (17.11.14).

10. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שבמקרה המתואר באישום הראשון, התקשר הנאשם לביתה של המתלוננת כדי לבדוק האם יש מישהו בבית לפני שביצע את המעשה. התנהגות זו מצביעה מחד גיסא על תכנון מוקדם ומאידך גיסא יש בה כדי להפחית מהחשש להסלמת האירוע לאלימות. הנאשם פרץ לביתה של המתלוננת, על ידי פתיחת הדלת, שעה ששה בארץ שלא כדן והתגורר במקום נטוש, במטרה להתקלח. הנאשם נכנס לביתה של המתלוננת ונטל מארנקה סכום של 250 ₪ כאשר באותה עת היה בארנקה סכום כסף גדול הרבה יותר.
11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 5 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 18 חודשי מאסר.
12. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך הנאשם נעדר עבר פלילי, יליד 1970, נשוי ואב ל- 5 ילדים, ובימים אלו עתידה רעייתו ללדת. אין ספק כי עונש מאסר יפגע בו ובמשפחתו. מאז מעצרו לא ראה הנאשם את בני משפחתו. הנאשם הודה, הביע חרטה ונטל אחריות למעשיו מייד כבר בחקירתו במשטרה. הנאשם אף מסר בחקירתו פרטים אשר לא היו ידועים למאשימה ויתכן כי אם לא היה מוסרם, לא היתה יכולה המאשימה להוכיחם. הנאשם הגיע לישראל כדי לעבוד, ולפרקים גם היה בידיו אישור כדן. במועד ביצוע העבירות שהה הנאשם בישראל שלא כדן והתגורר במקום נטוש. הנאשם ביצע את המיוחס לו בשל רצונו להתקלח בביתה של המתלוננת וכן נטל את הכסף כדי שיוכל להתקיים.
14. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שאין המדובר במקרה חד פעמי, אלא הנאשם שב על מעשיו פעמיים.
15. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם לצד עונשים נוספים.

סוף דבר

16. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. 6 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 1.10.15.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
- עמוד 3

- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת כניסה לישראל שלא כדין.
- ה. פיצוי בסך 250 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.16 ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה.
- ו. התחייבות בסך 1,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה מן העבירות שבהן הורשע במשך שנה מיום שחרורו מן המאסר. ההתחייבות תחתם במזכירות בית המשפט תוך 7 ימים. ככל שלא תחתם יאסר הנאשם למשך 7 ימים נוספים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' טבת תשע"ו, 22 דצמבר 2015, בנוכחות הצדדים.